

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Kulturudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. juli 2018
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Marie Jørgensen
Sagsnr.: 2018-0032/14-0005
Dok.: 776908

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 197 (Alm. del), som Folketingets Kulturudvalg har stillet til justitsministeren den 6. juni 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mogens Jensen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 197 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg:

”I forlængelse af samrådet om billethajers adfærd over for danske forbrugere, jf. samrådsspørgsmål J, bedes ministeren redegøre for, hvorfor det er svært for politiet at føre bevis om ulovligt salg af billetter. I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for, om der er behov for ændringer i dansk ret, så bevisførelsen lettere kan løftes.”

Svar:

1. Det er uacceptabelt, når der sælges ugyldige billetter til uforvarende borgere, eller der ulovligt sættes billetter til salg til overpris. Dette foregår ofte på internettet, hvor der er flere billetbørser, som efter min opfattelse burde gøre langt mere for at hindre brugernes ulovlige salg af billetter, uafhængigt af om disse billetbørser strafferretligt kan drages til ansvar.

Derfor har jeg som nævnt under besvarelsen af samrådsspørgsmål J den 6. juni 2018 bedt Rigspolitiet om, at politikredsene fremover i deres forebyggende indsats sætter yderligere fokus på problemet og tager skridt til offentlig at advare mod svindel med billetter til kultur- og idrætsarrangementer. Det er således væsentligt at gøre opmærksom på de risici, der er forbundet med at købe billetter ved hjælp af de pågældende billetbørser, for at undgå situationer, hvor borgere bliver snydt.

2. For så vidt angår vanskelighederne ved at føre bevis i forbindelse med sager om ulovligt salg af billetter har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Det følger af § 1 i lov om videresalg af billetter til kultur- og idrætsarrangementer, at billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark ikke må udbydes eller videresælges til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, medmindre der foreligger en aftale med arrangøren. Det beløb, som en billet oprindeligt er erhvervet for, kan foruden selve billetprisen omfatte eventuelle administrationsgebyrer og andre udgifter forbundet med erhvervelsen, jf. § 1, stk. 2, i lov om videresalg af billetter til kultur- og idrætsarrangementer. Salg af billetter til overpris kan således være en overtrædelse af § 1 i lov om videresalg af billetter til kultur- og idrætsarrangementer.

Salg af billetter kan endvidere efter omstændighederne være en overtrædelse af straffelovens § 279 om bedrageri, hvis der eksempelvis betales for en billet, der senere viser sig at være ugyldig, eller som aldrig modtages af køber. For bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget

vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab.

Både reglerne i lov om videresalg af billetter til kultur- og idrætsarrangementer og straffelovens § 279 om bedrageri omfatter personer, som f.eks. sælger billetter til overpris via en hjemmeside. De pågældende personer vil således kunne straffes, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, herunder at det er muligt at identificere de pågældende personer, som står bag f.eks. en profil på den pågældende hjemmeside.

Når det gælder hjemmesider, som f.eks. agerer billetformidlingstjeneste, vil de efter omstændighederne være omfattet af reglerne i e-handelsloven. E-handelsloven indebærer, at en billetformidlingstjeneste under nærmere angivne betingelser kan være ansvarsfri. Ansvarsfriheden følger af e-handelslovens §§ 14-16 og omfatter de tilfælde, hvor aktiviteten fra billetformidlingstjenesten kun er teknisk, automatisk og passiv.

For at hjemmesiden/billetformidlingstjenesten kan straffes, skal det således konkret kunne bevises, at de fysiske og juridiske personer, der er ansvarlige for den pågældende hjemmeside, har medvirket til den strafbare handling på en måde, som rækker ud over det, som er omfattet af lovens §§ 14-16. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis det kan bevises, at personerne bag hjemmesiden tager mere aktivt del i eller bistår med salg af billetter til overpris, således at hjemmesiden ikke alene er teknisk platform for formidling af kontakt mellem køber og sælger af billetter.

Det kan tilføjes, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) har oplyst, at SØIK er bekendt med anmeldelser om salg af billetter til overpris på hjemmesider, hvor den pågældende hjemmeside har nedtaget annoncer, når de af politiet blev gjort opmærksomme på, at billetterne blev solgt til overpris. Det følger bl.a. af e-handelslovens § 16, at det er en forudsætning for tjenesteyderens ansvarsfrihed, at tjenesteyderen straks tager skridt til at fjerne informationen, når vedkommende får kendskab til den ulovlige aktivitet eller information. Det vil således indgå i vurderingen af ansvarsfriheden og muligheden for at ifalde et strafansvar, hvorvidt personerne bag den pågældende hjemmeside straks fjerner materialet, efter at de er gjort opmærksomme på, at der er eller kan være tale om ulovlige forhold.

Der kan bl.a. henvises til dom af Retten i Viborg den 15. marts 2010 (AM2010.03.15B). Sagen omhandlede salg af ulovlig medicin på en e-handelsportal. Webstedet fungerede som en elektronisk opslagstavle og en handelsplatform for professionelle og almindelige forbrugere, og der var tale om en permanent an-

nonce på webstedet. Alt indhold i annoncerne var brugergenereret, og annoncerne blev ikke forbedret eller modificeret af virksomheden bag e-handelsportalen. Virksomheden blev fri-fundet for overtrædelse af lægemiddeloven med henvisning til e-handelslovens § 16, stk. 1, idet virksomheden ikke havde kendskab til den ulovlige annonce og straks tog skridt til at fjerne informationen, da indehaveren bag virksomheden fik kendskab hertil.

Det skal endelig bemærkes, at efterforskning og retsforfølgning af sager om salg af billetter til overpris vil kunne give anledning til særlige vanskeligheder, hvis der er tale om domæner, som er registreret i udlandet (udenlandsk hjemmeside).”

3. Det er en betingelse for at idømme strafansvar efter straffelovens § 279, at anklagemyndigheden kan bevise, at den person, der har solgt de ugyldige billetter, har handlet med forsæt. Salg af billetter til overpris kan være en overtrædelse af § 1, stk. 1, i lov om videresalg af billetter til kultur- og idrætsarrangementer. I disse sager skal anklagemyndigheden bevise, at vedkommende har handlet uagtsomt, da der er tale om en overtrædelse af særlovgivningen. For så vidt angår salg via internettet skal de nævnte regler sammenholdes med reglerne i e-handelsloven.

Som det også fremgår af Rigsadvokatens udtalelse, vil fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for hjemmesider kunne straffes, hvis de f.eks. har medvirket til salg af billetter til overpris på en strafbar måde. Indehaveren af hjemmesiden kan ifalde et strafansvar, hvis det kan bevises, at indehaveren har kendskab til den ulovlige aktivitet, f.eks. salg af billetter til overpris.

Betingelserne for at idømme strafansvar for salg af ugyldige billetter eller salg af billetter til overpris følger af de almindelige regler om bl.a. tilregnelser (skyld) og de almindelige bevisregler, der som udgangspunkt finder anvendelse i alle straffesager. Det er efter min opfattelse ikke en farbar vej at lave særlige bevisregler for sager om ulovligt salg af billetter. I stedet har jeg som nævnt bedt Rigspolitiet om at sætte fokus på problemet i forbindelse med det forebyggende arbejde.